

Nh ng câu chuy n lúc trà d t u h u, nh t là khi ng i bàn nhủ u linh đình, th ng là nh ng chuy n tào lao nh t. B a n tôi đ n ăn ti c c a m t ng i b n. Bàn ti c c a t i tôi đông h n ch c m ng, đa s là nh ng ông bà khú đ t ng s ng trên n a th k , đã ho c s p lãnh ti n h u, có ng i hình nh đang lãnh ti n tàn t t hay tr c p tâm th n gi ng nh m t s ông “c ng đ ng” xóm tôi d o nào. No nê ph phê, i thêm m t chút r u vô, nên dĩ nhiên i ra.

Sau khi bàn h t m t vòng tình hình th gi i, t Iraq, Áp-ga qua t i B c Hàn, t Trung c ng qua t i Liên Xô, dù r ng không còn cái n c liên xô liên đ y n a, t cúm Tây Ban Nha h i 1918 qua cúm gà Á châu m y năm tr c qua t i cúm heo M m i đây, nghe mu n b nh. R i bàn ti c nh y t i tình hình n c M , t Đ ng Dân ch thiên t t i Đ ng C ng hoà ch ng c ng (chuy n này có th t, không đùa m t chút nào), t chuy n v n tùm lum c a các công ty tài chính và hãng xe h i, t công ăn vi c làm khó khăn thành ra vô s b s p ch i hoài mà không dám hó hé.

M i ng i thêm m t chai bia n a, bàn ti c ph n kh i l t qua tình hình qu c n i (qu c n i bên kia n a vòng trái đ t). Chuy n bô-xít, chuy n nhà th đ u nhà n c, chuy n Hoàng Sa g p Tr ng Sa, chuy n băng đ ng c m quy n mu i m t đàn áp dân chúng bi u tình ch ng Trung Qu c, chuy n mafia đ , chuy n đ a h i l lúc nh p c nh. X t m t chút qua chuy n th ng th t ng công du t i M h i năm n o năm nao có đám Vi t ki u và t i làm ăn trên x ng máu ch y t i b đít. L kh qua chuy n n u t i m y mu n ki m bia ôm, gái g i h ng sang mà r r trong xã h i đen Sài Gòn thì tao ch m i cho. R t cu c r i cũng t i chuy n th i vàng son c a t ng ng i.

M t ông c u công ch c lè nhè:

- H i x a mình đánh gi c đầu có d mà sao thua t i nó l d th n?

Tôi không rõ ông ta nói “mình” là mình nào, nh ng “mình” này ch c ch n không ph i là ông ta, vì h i x a h i x a ông tà tà s ng thành ph , làm công ch c qu c phòng và ch y áp phe, và b n thân ch a m t ngày nào “đánh gi c”.

M t ông c u c nh sát đ ng đ ng, chuyên môn k chuy n h i tr c b t đ a thanh niên tr n quân đ ch r t có duyên, v a g p m y c c đá l nh cho vô ly, v a cãi:

- Lính c a mình d c, ông i, ch a đánh đã ch y. Ph i chi mình gi đ c c u xa l thêm m y b a n a đ ng cho t i nó vô thì tui đã v k p t i Sài Gòn, ra b n B ch Đ ng đông lên tàu c a ông bác qua M r i. Lính mình d quá nên tui m i k t m i m y năm. Bây gi nh th ng em xin đoàn t , qua đ c t i đây đi làm lãnh ti n m t, s ng c c th y m , còn m y năm n a m i xin đ c ti n già.

Ch c ch n ông c nh sát h ng hét này h i đó không có m t anh c nh sát nào th p h n đ i quy n ông, vì th “lính c a mình” này ch có th là lính c a “mình” nào khác. R i ông ti c c s làm ăn ch c năm tr c đang ph t Sài Gòn, có đ ng dây lên t i c p ch t ch qu n, bí th thành ph , nh ng ch vì ham đi M mà ngu si b h t. H i đó ph i chi n u ông đ ng nghe ng i ta xúi d i, đ ng n n nao khi th y ng i ta n p đ n xin xu t ngo i r n r n, ch u l i ti p t c làm áp phe thì bây gi ch a ch c có th ng Vi t ki u nào đang ng i xung quanh bàn ti c này ngon lành h n, xung h n.

M t ch x n x n than th :

- Ph i chi h i đó mình gi đ c thêm m y tháng n a là tui k p xu t ngo i du h c r i, đầu có i ăn bo bo c ch c năm. , lính c a mình d d s , h i nh tui trong m y tr i lính tui bi t mà.

Ông già c a ch làm l n trong quân đ i, vì th “lính c a mình” này ph i là “lính c a ông già c a

mình”, ch&# không ph&#i “lính c&#a mình”. R&#i ch&# cảm r&#m v&# m&#y anh lính đ&# c may m&#n kh&#i ra m&#t tr&#n đ&# v&# lái xe cho ông già c&#a ch&#, nh&#n ti&#n ph&#c đ&#ch, làm v&#n, &#m em, đi ch&#, th&#i c&#m, quét đ&#n, lau chùi luôn trong nhà cho má ch&#:

- Bi&#u tr&#ng cây &#t &# g&#n b&#i chu&#i mà đem tr&#ng &# k&# hàng rào. Bi&#u quét cái sân tr&# c cho s&#ch lá mà b&#a nào cũng ph&#i nói. Chuy&#n đ&#n gi&#n nh&# v&#y còn làm h&#ng xong thì đánh gi&#c cái n&#i gì!

Ch&# k&# ông già c&#a ch&# h&#i đó đã nhìn xa trông r&#ng, n&#m v&#ng tình hình, nên luôn luôn tìm cách vòng vòng tu nghi&#p h&#c th&#ng xuyên đi đây đi đó &# ngo&#i qu&#c nhi&#u ch&#ng nào hay ch&#ng n&#y. Ông bi&#t tr&# c chuy&#n không &#n, và ông lo l&#i h&#i &# n&# c ngoài đ&# đ&# ki&#m đ&#ng lo cho con cái đi du h&#c, không c&#n h&#c, ch&# c&#n du, nh&# con cái c&#a đa s&# m&#y ông l&#n bấy gi&#. Ch&# tin vào thuy&#t “con vua thì đ&#c làm vua, con s&#i &# chùa thì quét lá đa”. Khi s&#p ti&#m, tình c&# ông già ch&# đang &# M&#, ch&#c năm sau b&#o lãnh đ&# c gia đình qua.

M&#t anh b&#n già khác c&#a tôi đã có th&#i là lính r&#n ri, cũng có chút ch&#c t&#c, úy này úy n&#, và cũng đã t&#ng mi&#n c&#ng n&#m trong r&#ng c&# tháng ăn l&#ng khô v&#i lính r&#i b&# gh&# l&# kh&#p ng&#i, nh&#ng anh r&#t ít khi nh&#c t&#i m&#y chuy&#n tào lao đó. H&#i x&#a anh đâu có mu&#n đi lính, và bấy gi&# anh đâu có dám v&# ng&#c x&#ng danh nh&# th&# anh đã t&#ng t&# nguy&#n xung phong ra m&#t tr&#n nh&# m&#y ông “h&#i đoàn”. Anh l&#c đ&#u v&#i đám đang tích c&#c phá m&#i và kh&#u tay tôi nói nh&#:

- Thôi, k&# ng&#i ta. M&#i ng&#i m&#i v&# mà.

R&#i anh gi&# chai bia lên m&#i m&#i ng&#i, m&#i h&#t, t&# nh&#ng v&# phát ngôn vung vít cho t&#i cái t&#i có b&# m&#t nh&# đ&#a đám ma đang l&#ng l&# g&#p đ&# nh&#m:

- Dzô! Dzô!

Trên đ&#i có nh&#ng chuy&#n k&# khô. Nh&#ng ng&#i ch&#a bao gi&# đ&#ng tr&#n th&#ng là nh&#ng ng&#i h&#ng ti&#t canh v&#t nh&#t. Có l&# đúng nh&# câu ng&#n ng&#: “Ch&#a th&#y quan tài ch&#a đ&# l&#”. Hay quan tài c&#a ng&#i khác, c&#a gia đình khác, nên không th&#m, hay m&#c m&# gì mà đ&# l&#.

Ngó qua ngó l&#i, bàn nh&#u hình nh&# r&#t gi&#ng th&# gi&#i &#o trên m&#ng internet. M&#t bên có nh&#ng k&# n&# VSOP và anh hùng la-de đ&#u đá v&#i khô m&#c, l&#u dê; m&#t bên có các chính tr&# gia salon, các chuyên gia ch&#u r&#a góp ý, các h&#c gi&# n&#a mùa gỗ bàn phím sùi b&#t mép. H&# gi&#ng nhau &#ch là sau khi t&# bàn nh&#u ra v&#, sau khi t&#m ng&#ng l&#t m&#ng, t&#t c&# đ&#u... ng&# ngon. L&#ng l&#ng ch&#t men thì ng&# ch&#c ch&#n ph&#i ngon, tuy n&#a đêm b&#m b&#ng th&#c đ&#y đi đ&#i và khát n&#c. H&#ng say hô hào đ&#u tranh, kh&#n c&# vì hút thu&#c, m&#i ngón tay vì m&# cò bàn phím, đ&# kh&#i b&#t r&#t, thì l&#ng tâm có m&#c ba hàm răng cũng không c&#n, tuy r&#ng &# tu&#i này đeo toàn răng gi&#. Bàn chuy&#n đ&#i, chuy&#n chính tr&#, chuy&#n đ&#t n&#c và chuy&#n th&# gi&#i, và đôi khi c&# chuy&#n đ&#c quy&#n th&#m đ&#nh văn h&#c trên bàn nh&#u và bàn phím nhi&#u khi gi&#ng nh&# li&#u thu&#c cho m&#t s&# ng&#i mang b&#nh tâm th&#n.

Ngó t&#i ngó lui, bàn nh&#u và th&# gi&#i m&#ng cũng r&#t gi&#ng nhau &#ch có nhi&#u ng&#i nh&#u mà không nói lung tung, l&#m nh&#m, nhi&#u ng&#i l&#t m&#ng mà không phát bi&#u linh tinh, lang tang. Cái đám phá m&#i lâu lâu m&#i d&#t nói m&#t câu th&#ng b&# thiên h&# g&#i là đa s&# th&#m l&#ng, có khi còn b&# ch&#i cho t&#t m&#t. Nh&#ng cái t&#i đa s&# th&#m l&#ng này hình nh&# chính là ch&# đáng đ&... nh&#u và lên m&#ng.

Ngó xuôi ngó ng&#c, thôi dzô m&#t ng&#m n&#a r&#i ti&#p t&#c gỗ bàn phím.

Chán m&# đ&#i.